

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์
จังหวัดหนองคาย
รับที่ 274
วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2568
เวลา 15.50 น.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย โทร ๐ ๔๒๔๙ ๐๙๓๖ โทรสาร ๐ ๔๒๔๙ ๐๙๓๕
ที่ กษ ๐๙๑๙.๓/๑๗๕๖ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขอส่งข้อมูลเตือนภัยการเกษตร ระหว่างวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ - ๔ มีนาคม ๒๕๖๘

เรียน เกษตรและสหกรณ์จังหวัดหนองคาย,เกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ,เกษตรจังหวัดหนองคาย,
เกษตรจังหวัดบึงกาฬ

ตามที่กรมวิชาการเกษตรได้จัดทำข้อมูล “เตือนภัยการเกษตร” โดยรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพืชชนิดต่าง ๆ การเกิดโรคราบาด ในพืช การระบาดของแมลงศัตรูพืช ตลอดจนข้อสังเกต ข้อควรระวัง แนวทางแก้ไข/ป้องกันเพื่อเผยแพร่ให้กับเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ภาคเอกชน เกษตรกร ผู้ประกอบการ สื่อมวลชน หรือผู้เกี่ยวข้องได้ทราบประจำทุกสัปดาห์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย จึงขอส่งข้อมูลเตือนภัยการเกษตรระหว่างวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ - ๔ มีนาคม ๒๕๖๘ มาเพื่อใช้เป็นประโยชน์ในหน่วยงานของท่านและประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบโดยทั่วถึง รายละเอียดตามเอกสารที่แนบเสนอมาร่วมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายเอกนคร ปิตุมมา)
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย

เตือนภัยการเกษตร

ช่วงวันที่ 19 กุมภาพันธ์ - 4 มีนาคม 2568

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่คิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
<p>อากาศเย็นในตอนเช้า มีหมอกในบางพื้นที่ และ อากาศร้อนในตอนกลางวัน</p>	<p>1. มะเขือเทศ</p>	<p>ทุกระยะ การเจริญเติบโต</p>	<p>1. โรคเหี่ยวเฉียว (เชื้อแบคทีเรีย <i>Ralstonia solanacearum</i>)</p>	<p>อาการเริ่มแรกใบล่างจะเหี่ยวและร่วง ใบแก่ที่อยู่ด้านบนมีอาการเหลือง และใบที่เหี่ยวจะเปลี่ยนเป็นสีเหลือง ในระยะแรกจะแสดงอาการเหี่ยวเฉพาะเวลากลางวันที่อากาศร้อนจัด ต่อมาอาการเหี่ยวจะนานขึ้นจนกระทั่งเหี่ยวถาวรทั้งวัน อาการจะรุนแรงขึ้นไปยังส่วนยอดของใบมีวเนลงด้านบนล่าง เมื่อถอนต้นขึ้นมาพบว่ารากเกิดอาการเน่า และถ้าตัดลำต้นตามขวางแช่น้ำสะอาด ภายใน 5 - 10 นาที จะมีเมือกสีขาวขุ่น (bacterial ooze) ไหลออกมาตามรอยตัดเป็นสายละลายไปกับน้ำ หากอาการรุนแรงจะพบว่าภายในลำต้นกลวง เนื่องจากเนื้อเยื่อถูกเชื้อสาเหตุทำลาย และมะเขือเทศจะตายในที่สุด</p>	<p>1. คารเลือกพื้นที่ปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของของโรคนี้นมาก่อน และมีการระบายน้ำที่ดี 2. ไถพรวนดินให้ลึกเกินกว่า 20 เซนติเมตร จากผิวดินและตากดินไว้ก่อนกว่า 2 สัปดาห์ จะช่วยลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรคนดินลงได้มาก 3. พื้นที่ที่เคยมีการระบาดของโรค สามารถฆ่าเชื้อโรคในดิน โดยใช้ยูเรียผสมปูนขาว อัตรา 80 : 800 กิโลกรัมต่อไร่ หว่านลงในแปลงหลังไถพรวนดินครั้งแรก จากนั้นไถกลับและรดน้ำให้ดินมีความชื้น ทั้งไว้ 3 - 4 สัปดาห์ จึงเริ่มปลูกพืช 4. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบต้นที่แสดงอาการของโรค ให้ขุดต้นที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูกทันที และเฝ้าระวังชาวบริเวณหลุมที่ขุด เพื่อป้องกันการระบาดของโรค 5. ควรทำความสะอาดเครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการเกษตร เช่น จอบ เสียม ทุกครั้งหลังใช้</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			2. แมลงหริ่งขาว ยากสูบ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบ ทำให้ใบหงิกงอและเหี่ยวแห้ง ต้นแคระแกร็น นอกจากนี้ยังเป็นพาหะนำโรคที่เกิดจากเชื้อไวรัส	ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น ไคโพรทีฟูเมรน 1% GR อัตรา 3 กรัมต่อหลุม ใช้รองก้นหลุม สามารถป้องกันได้ ประมาณ 25 วัน หรือ อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ ฟิโปรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร
					<p>8. ใบพื้นที่มีการระบาดของโรค ไม่ควรปลูกพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค เช่น พืชตระกูลส้ม พืชตระกูลมะเขือ มันฝรั่ง พริก และถั่วลิสง</p> <p>ให้สลับปลูกพืชชนิดอื่นที่ไม่ใช่พืชอาศัย เช่น ข้าว ข้าวโพด และมันสำปะหลัง เพื่อตัดวงจรของโรค</p> <p>9. ใช้ชีวภัณฑ์แบคทีเรีย <i>Bacillus subtilis</i> สายพันธุ์ BS-DOA24 ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			3. โรคราไหม้ (เชื้อรา <i>Phytophthora infestans</i>)	มักพบอาการของโรคราที่ใบล่างก่อน โดยหักมาบ่มใบ พบบนผลจำนวนมากสีเขียวหม่นคล้ายถูกน้ำร้อนลวก ต่อมาแผลจะขยายใหญ่ ตรงกลางแผลแห้งเป็นสีน้ำตาล บริเวณขอบแผลอ่อนนุ่มมีสีดำ เมื่อพลิกดูด้านใต้ใบบริเวณตรงกัน จะพบส่วนของเชื้อราสาเหตุโรคราสีขาว ผลจะสุกหล่นออกไปทำให้ใบไหม้ แห้งเป็นสีน้ำตาลในที่สุด หากสภาพแวดล้อมเหมาะสม คือ มีความชื้นสูงหรือในสภาพที่มีหมอกค้างจัด โรคราจะลุกลามอย่างรวดเร็ว นอกจากนั้นจะพบอาการโรคราที่ส่วนของลำต้น กิ่ง และผล หากเกิดแผลที่ลำต้นหรือโคนกิ่งจะทำให้ส่วนยอดแสดงอาการเหี่ยวเฉา เนื่องจากพืชไม่สามารถลำเลียงน้ำและอาหารได้ ต่อมาก็จะเหี่ยวตายและแห้งตาย หากโรคราเข้าทำลายที่ผลจะทำให้ผลเน่า	<p>ลิตรา หรือ เฟนโพรพาทริน 10% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เริ่มพ่นเมื่อมะเขือเทศอายุ 5 วัน หลังย้ายปลูก โดยพ่นทุก 5 วัน จนเริ่มออกดอก และพ่นทุก 7 - 10 วัน ในระยะออกดอกติดผลอีก 3 - 5 ครั้ง</p> <ol style="list-style-type: none"> หลีกเลี่ยงการปลูกมะเขือเทศในพื้นที่เคยมีการระบาดของโรคนี้มาก่อน ใช้ฟลิกตินดาแกคค 1 - 2 ลิตร/ไร่ เพื่อลดปริมาณเชื้อโรคนิวลิน ปรับระยะปลูกไม่ให้แน่นเกินไป ถ้าปลูกมะเขือเทศแบบยกค้ำสูง ควรตัดแต่งใบล่างให้โปร่ง เพื่อลดการแพร่ระบาดของโรครา ไม่ให้น้ำมากเกินไป ควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำในตอนเย็น หมั่นตรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคราพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคราพืช เช่น ไตเมโทเมอร์ฟ 50% WG อัตรา 30 - 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไชมอกซาบีล + แมนโคเซบ 8% + 64% WP อัตรา 50 - 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เมทาแลกซิลเอ็ม + แมนโคเซบ

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			4. โรคใบหงิกเหลือง (เชื้อไวรัส <i>Tomato yellow leaf curl virus, TYLCV</i>)	ใบยอดและใบอ่อน หดย่นหงิกมีสีเหลือง ขอบใบม้วนงอ ยอดเป็นพุ่ม ใบที่แตกใหม่มีขนาดเล็ก ค้ำแคระแกร็น ทำให้มีระยะเก็บเกี่ยวไม่ติดผลหรือติดผลน้อยมาก	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้มะเขือเทศพันธุ์ต้านทานโรค 2. คัดเลือกกล้ามะเขือเทศที่แข็งแรงและไม่เป็นโรคไว้สำหรับปลูก 3. หมั่นกำจัดวัชพืชในแปลงและรอบแปลงปลูก เพื่อลดแหล่งสะสมของเชื้อไวรัสและแมลงพาหะ เช่น สาบแรังสาบกา กะเม็ง หนูก้อย่าง กระชกกรกล่าโพง ไทงเพง และช้ำกาขาว
					<ol style="list-style-type: none"> 6. ต้นที่เป็นโรครุนแรง ควรถอนนำไปทำลายนอกแปลง เพื่อให้เป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรค 7. แปลงที่พบการระบาดของโรค หลีกเลี่ยงผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืชไปทำลายนอกแปลงปลูก

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>4. ตรวจสอบแปลงปลูกสม่ำเสมอ หากพบต้นที่แสดงอาการของโรคให้ถอนและนำไปทำลายหรือฝังดินนอกแปลงทันที</p> <p>5. เมื่อไถเสร็จสภาพศัตรูพืช ยังไม่มีสารป้องกันกำจัดโดยตรง แต่ป้องกันการระบาดของโรคได้โดยพ่นสารฆ่าแมลงที่ขายยาสูบซึ่งเป็นพาหะนำโรค เช่น สารอิมิดาโคลพริก 10% SL อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เพบีพราพาทรีน 10% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <p>6. ไม่ปลูกพืชที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค ได้แก่ พืชตระกูลแตง ตระกูลถั่ว ตระกูลมะเขือ ขึ้นฉ่าย ยาสูบ งา กะเพราขาว ตำลึง หงอนไก่ บานไม่รู้รุ่ย และทานตะวัน เป็นต้น</p> <p>7. ใกล้เคียงแปลงปลูกมะเขือเทศ</p> <p>7. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรง ควรปลูกพืชหมุนเวียนชนิดอื่น ที่ไม่ใช่พืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค เพื่อตัดวงจรของโรค</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	2. มีฝนรั้ง	ทุกระยะการเจริญเติบโต	โรคนิวโมมา (เชื้อรา <i>Phytophthora infestans</i>)	มักพบอาการของโรคที่ใบล่างก่อน โดยด้านบนใบพบจุดแผลสีน้ำตาลซีดขาวหม่นคล้ายถูกน้ำร้อนลวก ต่อมาแผลจะขยายใหญ่ตรงกลางแผลมีลักษณะแห้งเป็นสีน้ำตาลขอบแผลมีลักษณะฉ่ำน้ำสีดำ เมื่อพลิกดูด้านใต้ใบบริเวณตรงกันที่ขอบแผลจะมองเห็นเป็นละอองน้ำเล็ก ๆ สีขาวใสติดอยู่ แผลจะลุกลามออกไป ทำให้ใบไหม้แห้งเป็นสีน้ำตาลใบที่สุก หากสภาพแวดล้อมเหมาะสม คือ อากาศเย็นและมีความชื้นสูง หรือในสภาพที่มีหมอกค้างจัด โรคจะลุกลามอย่างรวดเร็วไปยังต้นอื่น ๆ ทำให้มองเห็นใบไหม้แห้งกระจายเป็นหย่อม ๆ ในแปลง อาจพบอาการโรคที่ส่วนของลำต้นและกิ่งก้าน ผลมีสีน้ำตาลหรือสีดำ เมื่ออาการรุนแรงลำต้นและกิ่งก้านจะหักพับ และแห้งตายอย่างรวดเร็ว หากโรคเข้าทำลายที่หัว จะทำให้หัวเน่า	<ol style="list-style-type: none"> 1. หลีกเลี่ยงการปลูกมันฝรั่งในพื้นที่ที่เคยมีการระบาดของโรคนั้นมาก่อน 2. ใตพลีกลดินตากแดด 1 - 2 สัปดาห์ เพื่อลดปริมาณเชื้อโรคในดิน 3. ใช้ส่วนขยายพันธุ์ที่ไม่มีร่องรอยการติดเชื้อ 4. ปรับระยะปลูกใหม่ให้มันฝรั่งไป เพื่อลดการแพร่ระบาดของโรค 5. ไม่ให้น้ำมากเกินไป ควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำในตอนเย็น 6. หมั่นตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบต้นที่แสดงอาการโรค ควรถอนและนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไดเมโทมอร์ฟ 50% WP อัตรา 30 - 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไนเมอกซานิล + ฟามอกซาโดล 30% + 22.5% WG อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไชมอกซานิล + แมนโคแซบ 8% + 64% WP อัตรา 50 - 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เมทาแลกซิล-เอ็ม + แมนโคแซบ 4% + 64% WG อัตรา 40 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	3. การระเหยของน้ำ	เก็บเกี่ยว	1. เพลี้ยอ่อน	ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบและยอด การทำลายของเพลี้ยอ่อนใบและการระเหยของน้ำ จะทำให้ใบบิดเป็นคลื่น ทำให้ต้นการระเหยของน้ำและการเจริญเติบโต	<p>โพรมิเนบ + ไอโพรวาคลิพาร์บ 61.3% + 5.5% WP อัตรา 40 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือโพรมิเนบ + ฟลูอีพิโคไซด์ 66.7% + 6% WP อัตรา 20 - 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นให้ทั่วทั้งบนใบและใต้ใบ ทุก 5 วัน ไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน ควรใช้สลับชนิด เพื่อป้องกันการดื้อยาของเชื้อราสาเหตุโรค</p> <p>7. ต้นที่เป็นโรครุนแรง ควรถอนนำไปทำลายนอกแปลง เพื่อให้เป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรค</p> <p>8. แปลงที่พบการระบาดของโรค หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืช รวมทั้งหัวมันฝรั่งที่ตกค้างในแปลง นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เนื่องจากเป็นแหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรค</p> <p>ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น พิเพธาเนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตรหรือ อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เมื่อพบการ</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ไม่ออกดอก และยังเป็นพาหะนำเชื้อไวรัส ทำให้เกิดโรคใบค่างใบกระเจียวเขียว มีกระบาด ในช่วงอากาศแห้งแล้ง	ระบบดของเพลี้ยอ่อน
		ทุกระยะ การเจริญเติบโต	2. แมลงห้ำหาว ยาสูบ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใบ และเป็นพาหะนำโรคที่เกิดจากเชื้อไวรัส	ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกัน กำจัด เช่น บูโพรเฟซิน 25% WP อัตรา 40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิคาโคลพริค 10% SL อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เมื่อพบการ ระบาดของแมลงห้ำหาว
	4. กะเพรา โหระพา แมงลัก	เก็บเกี่ยว	แมลงห้ำหาวยาสูบ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบ มักพบบริเวณหลังใบ ส่วนกลางของลำต้น นอกจากนี้ยังเป็นพาหะนำโรคที่เกิดจากเชื้อ ไวรัส	ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกัน กำจัด เช่น สไปโรเตตระแมท 15% OD อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลอร์นิตา 50% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซแอนทรานิลิโพรล 10% OD อัตรา 30 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ซัลฟอกซาฟลอร์ 50% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรเมซีเฟน 24% SC อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพมีโพรซิน 50% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พบให้เข้าเมื่อ พบการระบาด

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกี่ยวเนื่องในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	5. หอมหัวใหญ่, หอมแดง, หอมแบ่ง, กระเทียม	การเจริญเติบโตทางลำต้น - พัฒนาการหัว	โรสใบจุดสีม่วง (เชื้อรา <i>Alternaria porri</i>)	อาการเริ่มแรก พบจุดสีน้ำตาลเล็ก รูปร่างกลมหรือรีบนใบ ซึ่งเมื่อแผลแห้งจะเปลี่ยนเป็นจุดแผลสีขาว ต่อมาแผลขยายออกตามความยาวของใบ มีลักษณะเป็นรูปไข่ เนื้อเยื่อยุบตัว แผลสีม่วงเข้มหรือสีน้ำตาลอมม่วง ตรงกลางชัดเจนกว่าเล็กน้อย มีแถบสีขาว หรือสีเหลืองล้อมรอบแผล ถ้าอากาศชื้นจะพบผงสปอร์สีดำของเชื้อราสาเหตุโรสนบนแผล เมื่อมีหลายแผลขยายต่อกันจะทำให้ใบแห้ง ต้นโทรม ผลผลิตลดลง หากโรครุนแรงใบจะแห้งตายหมดไม่ได้ผลผลิต หากเชื้อราเข้าทำลายที่ส่วนหัวจะทำให้หัวเน่าเก็บไว้ได้นาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ก่อนปลูกควรปรับปรุงดินให้มีสภาพเหมาะสมกับการปลูกหอม โดยการใส่ปุ๋ยขี้วัวขี้ควาย หรือปุ๋ยอินทรีย์ 2. ใช้หัวพันธุ์ที่ปราศจากโรค โดยแช่หัวพันธุ์หรือต้นกล้าก่อนปลูกด้วยสารป้องกันกำจัดโรครีซ เช่น ไตฟโนโคนาโซล 25% EC อัตรา 30 - 40 มิลลิกรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไอโพรไดโอน 50% WP อัตรา 30 - 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 15 - 20 นาที 3. ตรวจสอบแปลงปลูกสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรครีซ เช่น ไอโพรไดโอน 50% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตฟโนโคนาโซล 25% EC อัตรา 20 มิลลิกรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซอกซีโลโตรบิน 25% SC อัตรา 5 - 10 มิลลิกรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โปรไซมีโดน 50% WP อัตรา 40 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลูโอไพแรม + ไตรฟลูออกซีโลโตรบิน 25% + 25% SC อัตรา 10 มิลลิกรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 5 - 7 วัน ไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน

<p>สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่ผิดปกติในช่วงเวลาปี</p>	<p>ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ</p>	<p>ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้</p>	<p>ปัญหาที่ควรระวัง</p>	<p>ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ</p>	<p>แนวทางป้องกัน/แก้ไข</p>
	<p>6. มะนาว มะกรูด ส้มโอ และ ส้มเขียวหวาน</p>	<p>ออกดอก - ติดผล</p>	<p>1. เพลี้ยไฟฟริก</p>	<p>ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยใช้ปากเขี่ยและดูดกินน้ำเลี้ยงส่วนอ่อนต่าง ๆ ของส้มโอ การทำลายบนยอดหรือใบอ่อน จะทำให้ใบแคบเล็กกร้าน และบิดงอ การทำลายบนผลจะเริ่มเข้าทำลายตั้งแต่ติดผล ภายหลังกลีบดอกร่วงหมด เกิดเป็นรอยแผลบนผิวของส้มโอเป็นทางสีเทาเงิน ผลแก่ระแกรัน บิดเบี้ยว</p>	<p>ควรรีบสลับชนิด เพื่อป้องกันการระบาดของเชื้อราสาเหตุโรค 4. เก็บซากพืชที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรค 5. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค ควรปลูกพืชชนิดอื่นที่นำไปใช้สกลหอมกรวยเวียนสลับ</p>
					<p>1. ความคุมการแตกยอด ออกดอก ติดผล ให้อยู่ในระยะเดียวกันในแต่ละรุ่น เพื่อความสะดวกในการป้องกันกำจัด และช่วยลดจำนวนครั้งของการพ่นสารเคมี 2. ผลอ่อนที่ถูกเพลี้ยไฟฟริกทำลายรุนแรง ควรเก็บทิ้งทำลาย และการตัดผลทิ้งจะช่วยให้พื้นที่ตัวเร็ว 3. สำรวจเพลี้ยไฟฟริกในช่วงแตกใบอ่อนและผลอ่อน ถ้าพบการทำลายมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ของยอดที่สำรวจ หรือ 10 เปอร์เซ็นต์ ของผลที่สำรวจ ทำการพ่นสารฆ่าแมลง เช่น สไปโรไทแรม 1.2% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92%</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่คาดว่าจะ	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			2. ไรแดงแอฟริกัน	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงอยู่ที่บริเวณด้านบนใบหรือด้านบนของใบ แต่ในกรณีที่มีการระบาดรุนแรง ประชากรของไรหนาแน่น อาจพบการทำลายของไรที่บริเวณหลังใบ และที่ผลัดด้วย ทำให้ใบและผลผลิตเขียวจางลง เนื่องจากสูญเสียคลอโรฟิลล์ หากมีการระบาดรุนแรง อาจทำให้ใบ และผลร่วงในที่สุด	<p>EC อัตรา 20 มิลลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ คลอร์ไพเมทอโรล 10% SC อัตรา 30 มิลลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริค 70% WG อัตรา 15 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร หรือ ไซแอนทรานิโพรล 10% OD อัตรา 40 มิลลิตรต่อไร่ 20 ลิตร พ่นสารแบบหมุนเวียนตามกลุ่มกลไกการออกฤทธิ์ โดยใช้รอบการหมุนเวียนทุก 14 วัน เมื่อพบการระบาด เพื่อชะลอความต้านทานต่อสารฆ่าแมลง</p> <p>1. หมั่นสำรวจแปลงทุกสัปดาห์ในช่วงฤดูเลี้ยงระหว่างเดือนธันวาคม - พฤษภาคม และในช่วงที่ฝนทิ้งช่วง ระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม</p> <p>2. เมื่อพบไรแดงแอฟริกันเริ่มลงที่สายสัมพันธ์ให้ทำการป้องกันกำจัดด้วยการใช้น้ำฉีดต่อกันหลาย ๆ ครั้ง</p> <p>3. หากมีการระบาดรุนแรง โดยสามารถสังเกตเห็นใบส้มเริ่มมีสีเขียวจางลง และเมื่อใช้แว่นขยายส่องดู พบตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของไร ดูดทำลายอยู่ทั่วไปบนใบ ให้ทำการกำจัดด้วยสารฆ่าไรชนิดใดชนิดหนึ่ง เช่น โพรพาริเพคท์ 30% WP อัตรา 30 กรัมต่อไร่ 20</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	7. ทุเรียน	แบ่งช่วงดอก-พัฒนาผล	เพลี้ยไฟพริก	<p>ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยใช้ปากเขี่ยและดูดกินน้ำเลี้ยงส่วนอ่อนต่าง ๆ ของพืช มีผลทำให้ใบอ่อนหรือยอดอ่อนเกิดการเจริญเติบโต และกระแสรินใบโค้ง ม้วนหงิกงอ และเหนียว การทำลายในช่วงดอก ทำให้ดอกแห้ง ดอกและก้านดอกเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลและกระแสริน และร่วงได้ และในช่วงผลอ่อน ทำให้ชะงักการเจริญเติบโต ทนทานเป็นแผลและเกิดการปลายนามแห้ง ผลไม่สมบูรณ์และแคระแกร็น เพลี้ยไฟจะระบาดรุนแรงในช่วงแสง ระหว่างเดือน ธันวาคม - พฤษภาคม ซึ่งตรงกับระยะที่ต้น</p>	<p>อัตรา หรือ อนุมัติพาราช 20% EC อัตรา 30 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เขกซีโพอะซอกซ์ 1.8 % EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หากยังพบการระบาดของไรให้พ่นสารฆ่าไรซ้ำอีก 1 ครั้ง ห่างจากครั้งแรก 5 วัน</p> <p>**** ไม่ควรรีใช้สารฆ่าไรกลุ่มเดียวกันติดต่อกัน เป็นเวลานาน ควรใช้สลับกลุ่มเพื่อป้องกันการต้านทานต่อสารฆ่าไร</p> <p>1. สำรวจการระบาดของเพลี้ยไฟในระยะแตกใบอ่อน ดอก และผลอ่อน หากพบเพลี้ยไฟระบาดเล็กน้อยให้ตัดส่วนที่ถูกทำลายทิ้ง</p> <p>2. เมื่อพบเพลี้ยไฟระบาดรุนแรง ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ พิไพรนิล 5% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบเพลี้ยไฟ เฉลี่ยมากกว่า 1 ตัวต่อยอด ช่อ หรือผล และไม่ควรใช้สารฆ่าแมลงชนิดใดชนิดหนึ่งซ้ำ ติดต่อกันหลายครั้ง เพราะทำให้เพลี้ยไฟสร้าง</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	8. กุหลาบ	ทุกระยะการเจริญเติบโต	1. โรคราแป้ง (เชื้อรา <i>Oidium</i> sp.)	ทุเรียนออกดอกติดผล เพสีย์ไปฝืนอาหารอย่างอุดมสมบูรณ์ สามารถเพิ่มปริมาณได้มาก พบอาการของโรคได้กับทุกส่วนของพืช บวมใบอ่อน หรือดอกตูม อาการเริ่มแรกจะเกิดรอยสีชมพูเข้ม ต่อมาจะพบเชื้อราลักษณะคล้ายผงแป้งสีขาวเกิดขึ้นเป็นหย่อม ๆ พบทั้งด้านบนใบและใต้ใบ หากอาการรุนแรงจะพบผงสีขาวทั่วทั้งต้น ทำให้ใบและดอกบิดเบี้ยว เสียวรูปทรง ใบเหลืองแล้วเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแห้งกรอบและร่วง	ความต้านทานได้ 1. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของโรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรค 2. หากพบว่าเริ่มมีการระบาดของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น เบนนิล 50% WP อัตรา 30 - 40 กรัม ต่อไร่ 20 ลิตร หรือ เมทแซโชนาโซล 5% SC อัตรา 10 มิลลิลิตร ต่อไร่ 20 ลิตร ทุก 5 - 7 วัน
		ออกดอก	2. เพสีย์ไฟฟริก	ตัวอ่อน และตัวเต็มวัยจะเข้าปากเคี้ยวดูดกิน น้ำเลี้ยงจากบริเวณยอดอ่อน ทำให้ยอดอ่อนมีลักษณะหงิกงอ มีรอยสีน้ำตาลดำ เพียวแห้ง ถ้าทำลายส่วนดอกจะทำให้ดอกแก่ระแกร็นหรือทำให้กลีบดอกมีสีน้ำตาลไหม้ไม่ได้คุณภาพตามความต้องการของตลาด	**** ไม่ควรพ่นสารกลุ่มซีลเฟอร์ เพราะอาจทำให้กุหลาบเกิดอาการไหม้ พ่นสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดเพสีย์ไฟฟริกในแปลงกุหลาบ หรือพืชอาหารรอบ ๆ แปลง เมื่อพบการระบาด เช่น สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 10 - 20 มิลลิลิตร ต่อไร่ 20 ลิตร หรือ ไทแอนทราณีลีไพเรล 10% OD อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาปี	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
9. ถั่วเหลือง	ออกดอก - ติดฝักอ่อน	1. หนองกระทุ่ม	เข้าทำลายตั้งแต่ถั่วเหลืองเจริญเติบโตทางลำต้นและใบ จนถึงระยะออกดอกและติดฝัก หนองที่ฟักออกมาจากใบใหม่ ๆ จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม และผิวใบด้านบน ทำให้เห็นสีน้ำตาลในใบ เมื่อผิวใบแห้งจะมองเห็นเป็นสีขาวเมื่อหนองโตขึ้น จะแยกกลุ่มออกไปติดกินใบทั่วทั้งแปลง โดยหนองจะกัดกินจากขอบใบเข้าไป	พ่นเชื้อไวรัสของหนองกระทุ่ม อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร พ่น 1 - 2 ครั้ง เมื่อพบการระบาด หรือ พ่นสารฆ่าแมลง แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟูอูราซูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร พ่นเมื่อใบถูกทำลาย 30 เปอร์เซ็นต์ ในระยะก่อนออกดอกจนถึงระยะฝักยังเขียวอยู่ หรือ ใบถูกทำลาย 60 เปอร์เซ็นต์ หลังดอกบาน 4 สัปดาห์	พ่นสารฆ่าแมลง แลมบ์ดาไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร พ่นเมื่อใบถูกทำลาย 30 เปอร์เซ็นต์ ก่อนออกดอกจนถึงระยะฝักยังเขียวอยู่ หรือ ใบถูกทำลาย 60 เปอร์เซ็นต์ หลังดอกบาน 4
		2. หนองข้าวใบ	หนองที่ฟักออกจากไข่ใหม่ ๆ จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ซ้ำไปบ้าง ๆ กลุ่มตัวโตแล้วกัดกินผิวใบ เมื่อหนองโตขึ้นจึงกระจายกันออกไปทั่วทั้งแปลง สร้างรอยขีดใบพืชจากขอบใบของใบเดียวเข้าหากันหรือขีดใบมากกว่า 2 ใบเข้าหากันแล้วอาจสังเกตเห็นอยู่ในนั้นจนหมด		

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชหรืออาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			3. มาน้ำท่วมเหลือง	แล้วเคลื่อนย้ายไปทำลายในอื่นต่อไป ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของมวนข้าวเหลือง จะ คุดน้ำเลี้ยงจากใบ ลำต้น ดอก และฝักของข้าวเหลือง ฝักอ่อนที่ถูกทำลายจะลีบ และร่วงหล่นทำให้ ผลผลิตลดลง	สัปดาห์ พ่นสารฆ่าแมลง บูโพรเฟซิน 25% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไคโพรฟูเบน 10% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมีโทกาแมม 25% WG อัตรา 2 กรัมต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ อะซีทาไมพริด 20% SP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา- ไซฮาโลทรีน 2.5% CS อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ แกมมา-ไซฮาโลทรีน 1.5% CS อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรฟิโนฟอส 50% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะไซฟอส 40% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่ว เมื่อพบตัวเต็มวัยของมวนข้าวเหลืองระบาด พ่นสารฆ่าแมลง ไตรอะไซฟอส 40% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ
			4. หนองบึงจะฝักแล้ว	หนองบึงจะง่ามเข้าไปกับดินแข็งหรืออยู่ในฝัก หลังจากที่ออกมาจากไข่ หนองบึงมีขนาดใหญ่มาก	

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตถึงขณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	10. ถั่วเขียว	ฝักอ่อน - ฝักแก่	1. หนองนกระตุ้ผัก	สามารถย้ายไปกักกินฝักอื่น ๆ ได้โดยชักโยตั้งฝักมาติดกันแล้วจะเข้าไปกักกินเมล็ดที่อยู่ภายในฝักใหม่ การเข้าทำลายของหนอนเจาะฝักถ้าทำให้ผลผลิตถั่วเหลืองลดลงมากกว่า 40 เปอร์เซ็นต์	พ่นเชื้อไวรัสของหนอนกระตุ้ผัก อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น 1 - 2 ครั้ง เมื่อพบการระบาด หรือ พ่นสารฆ่าแมลงแลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟลูอูราซูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อฝักถูกทำลาย 10 เปอร์เซ็นต์
			2. หนองนเจาะฝักถั่ว	หนองนจะเจาะเข้าทำลายฝัก หรือจะเจาะฝักที่ติดอยู่กับใบ และกัดกินเมล็ดภายในฝัก ทำให้ผลผลิตลดลง	พ่นสารฆ่าแมลง ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อฝักถูกทำลาย 10 เปอร์เซ็นต์

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลาปี	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			3. เพลี้ยอ่อน	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดน้ำเลี้ยงจากยอดใบอ่อน ช่อดอก และฝักอ่อนของถั่วเขียว ทำให้ต้นแคระแกร็น ยอดช่น หงิกงอ ดอกร่วง ฝักอ่อนบิดเบี้ยว และเมล็ดลีบ ผลผลิตเสียหาย และลดลงมากกว่า 30 เปอร์เซ็นต์	พ่นสารฆ่าแมลง ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือแลนบ์คา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบเพลี้ยอ่อนระบาดมากกว่า พ่น 1 - 2 ครั้ง ห่างกัน 7 - 10 วัน
			4. เพลี้ยไฟ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดน้ำเลี้ยงจากใบยอดอ่อน ตาตอก หรือฝักอ่อน ส่วนต่างๆ ของถั่วเขียวที่ถูกทำลายจะเกิดรอยต่าง หงิกงอ บิดเบี้ยวคล้ายใบหด เส้นกลางใบมีสีน้ำตาลเข้ม ใบแห้งกรอบ และหลุดร่วง ถ้าทำลายส่วนของฝัก จะทำให้ฝักบิดเบี้ยว ไม่ติดเมล็ด	พ่นสารฆ่าแมลง พิโรทรินิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรแทนทริน 1.2% SC อัตรา 5 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบเพลี้ยไฟทำลายใบและตอก ในระยะที่ถั่วเจริญเติบโต จนถึงระยะติดฝักอ่อน
	11. ป่าลุ่มน้ำมัน	ทุกระยะการเจริญเติบโต	หมอนปลอกเล็ก	ตัวหมอนปลอกเล็กจะเหวี่ยงใบ ทำให้ใบแห้งเป็นสีน้ำตาล และกัดทะลุใบเป็นรูและขาดแหว่ง ถ้ารุนแรงจะเห็นทางใบทั้งต้นเป็นสีน้ำตาลแห้ง ทำให้ต้นชะงักการเจริญเติบโต ผลผลิตลดลง	1. วิจัยเขตกรรมและวิธีกล เมื่อพบการระบาดของหมอนปลอกเล็ก ให้ตัดทางใบป่าลุ่มน้ำมัน ออกไปทำลายนอกแปลงปลูก ไม่ควรเคลื่อนย้ายต้นพันธุ์ป่าลุ่มน้ำมันหรือพืชตระกูลป่าลุ่มน้ำมันจากแหล่งที่มีการระบาด 2. กรณีระบาดรุนแรงให้ตัดสารเคมีเข้าลำต้น

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					โดย เฉพาะลำต้น 2 รู ติ๊ก 10 เซนติเมตร ตรงก้นขั้วไม่ใส่สารฆ่าแมลงประเภทตุตติมี เช่น อิมิดาโคลพริค 10% SL หรือ ไตโนทีฟูแรน 20% SG รุละ 10 มิลลิลิตร ปีตรูด้วยขี้เถ้าจาก ต้นปาล์มบ้างนั้น

รายงาน

: สถาบันวิจัยพืชสวน (บางสาขาวิชา บุปผาประเสริฐ) ข้อมูลจาก : สวส , สวพ.6, ศวกล.เชียงใหม่, ศวพ.กาญจนบุรี และ ศวพ.นครปฐม

: สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน (บางสาขาสุวีรัตน์ ทองคำ) ข้อมูลจาก: กลุ่มวิชาการ ศวร.เชียงใหม่ และ ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมันสุราษฎร์ธานี

: กลุ่มวิจัยโรคพืช สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช

ผู้กลั่นกรอง

: สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช